

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **J. T.**, zastoupeného Mgr. Romanem Bednaříkem, advokátem se sídlem Ostrava, Velká 21/64, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2016, ve věci **nároku na invalidní důchod**,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28.7.2016 č.j. X **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci byl odňat invalidní důchod, neboť již nebyl nadále uznán invalidní.

[2] Žalobce v zákonné lhůtě podal u zdejšího soudu žalobu, ve které uvedl, že jeho zdravotní stav je pořád špatný, t.č. absolvuje další vyšetření u specialisty na dané

onemocnění. Je přesvědčen, že pokles pracovní schopnosti u něj je ve vyšší míře než uznaných 20 %. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

[3] U jednání soudu dne 12. dubna 2017 žalobce předložil plnou moc k zastupování pro v záhlaví uvedeného advokáta.

[4] Žalovaná k žalobě ve svém písemném vyjádření ze dne 13.10.2016 popřela důvodnost žaloby, odkázala na posudky o zdravotním stavu žalobce vyhotovené ve správním řízení. Protože žalobce v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem ke svému skutečnému zdravotnímu stavu, žalovaná navrhl ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zák.č. 582/1991 Sb., v platném znění, vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise MPSV ČR (dále jen PK MPSV).

[5] Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky zamítla a své rozhodnutí ze dne 23.6.2016 č.j. X potvrdila. V odůvodnění uvedla, že žalobci byl odňat invalidní důchod v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) od 2.7.2016, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 10.5.2016 již není invalidní; dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost pouze o 20 %. V rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 12.7.2016 zjištěno, že se v případě účastníka řízení jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp). Účastník řízení však není invalidní dle § 39 odst. 1 zdp., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu C (postižení měkké tkáně), položce 4d (úžinové syndromy, syndrom karpálního tunelu, postižení obou končetin s lehkým narušením jemné motoriky, s lehkou poruchou funkce rukou) přílohy vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), v platném znění, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 - 20 %. Míra poklesu pracovní schopnosti účastníka řízení byla zhodnocena s přihlédnutím k přidruženým onemocněním horní hranicí, tj. ve výši 20 %.

II.

[6] Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že žalobce dne 23.3.2016 požádal o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Dne 10.5.2016 zdravotní stav posoudil lékař OSSZ v Ostravě se závěrem, že žalobce již není invalidní, s posudkovým hodnocením dle kapitoly XIII, odd. C, pol. 4d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je syndrom karpálních tunelů oboustranně – vpravo lehká distální kompresivní sensimotorická neuropatie středového nervu, vlevo rovněž a méně výrazná, lehká senzitivní neuropatie n. ulnaris vlevo; vazoneuróza jako nemoc z povolání zj. 3.8.1993.

Rozhodnutím ze dne 23.5.2016 žalovaná odňala od 2.7.2016 invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zdp s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 10.5.2016 již není invalidní. Dne 13.6.2015 žalobce podal námitky, ve kterých poukazoval na zhoršený zdravotní stav. V námitkovém řízení byl zdravotní stav lékařem žalované posuzován znovu dne 12.7.2016 se shodným posudkovým závěrem. Odnětí invalidity odůvodnil stabilizací zdravotního stavu na stávající funkční úrovni. Na základě posudku ze dne 12.7.2016 bylo vydáno rozhodnutí napadené v tomto soudním řízení.

[7] Posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 16.3.2017, který byl vypracován k žádosti soudu, bylo prokázáno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný chronickou obstruktivní plicní nemocí se středně těžkou ventilační poruchou kombinovaného charakteru, syndromem karpálních tunelů bil. – vpravo lehká distální kompresivní sensimotorická neuropatie středového nervu, vlevo rovněž a méně výrazná, o zdravotní stav daný sensitivní neuropatií n. ulnaris vlevo – bez známek signifikantního bloku v sulcu, jako Chp zjištěná v roce 1993, úplavící cukrovou 2. typu na dietě, dyspepsií, latentní tetanií anamnesticky. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 28.7.2016 je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., oddílu B, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 15-30 % stanoví posudková komise horní hranici 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky navyšuje o 10 % a celkový pokles pracovní schopnosti činí 40 %. Posudková komise MPSV stanoví jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu chronickou obstruktivní plicní nemoc se středně těžkou ventilační poruchou kombinovaného charakteru, jedná se o středně těžké funkční postižení a volí horní hranici procentního rozpětí, tj. 30 %. Vzhledem k dalším zdravotním postižením u posuzovaného, které mají vliv na jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, posudková komise navyšuje horní hranici o dalších 10 % a celkový pokles pracovní schopnosti činí 40 %. U posuzovaného se k datu napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 28.7.2016 nadále jedná o I. stupeň invalidity. Posuzovaný je neschopen práce fyzicky nadměrně namáhavé, v prašném prostředí, práce s nadměrnou zátěží horních končetin, je schopen rekvalifikace. Posudková komise MPSV při svém jednání dne 8.2.2017 rozhodla o nutnosti provedení vyšetření posuzovaného na oddělení funkční diagnostiky pro významný rozpor v plicních nálezech, které měla posudková komise při jednání k dispozici za osobní přítomnosti posuzovaného. Na podkladě vyšetření posuzovaného ze dne 13.2.2017 na oddělení funkční diagnostiky dospěla posudková komise k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u posuzovaného je onemocnění dýchací soustavy, nikoliv onemocnění svalové a kosterní soustavy, jak mylně uvedli ve svém posudkovém závěru lékař ČSSZ v námitkovém řízení i lékař OSSZ, což je vedlo k nesprávnému posudkovému zhodnocení. U posuzovaného se nadále jedná o I. stupeň invalidity s poklesem pracovní schopnosti 40 % k datu napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 28.7.2016, rovněž i ke dni odnětí invalidního důchodu, tj. ke dni 2.7.2016.

[8] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako

dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti, která nezakládá ani invaliditu I. stupně a z tohoto důvodu byl žalobci odňat invalidní důchod. Posudkem posudkové komise MPSV však byl prokázán jiný skutkový stav.

III.

[9] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

[10] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, když zdravotní stav žalobce posuzoval s posudkovým lékařem i odborný lékař internista, posudek obsahuje náležitosti uvedené v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb. Komise na základě odborných lékařských nálezů a nového vyšetření na oddělení funkční diagnostiky ve Vítkovické nemocnici, které si posudková komise vyžádala, dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobce dosahuje míry, která zakládá invaliditu prvního stupně, neboť je v míře 40 %. Posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti posudkově hodnotila odlišně oproti lékařům v předcházejícím správním řízení a svůj odlišný názor přesvědčivě odůvodnila. S ohledem na uvedené tak pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kap. X, odd. B, pol. 1b (chronická obstrukční plicní nemoc se středně těžkým funkčním postižením, stadium II), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. o 30 % (horní hranice rozpětí) a s navýšením o dalších 10 procentních bodů dle § 3 cit. vyhl. na celkových 40 %. Soud posudek považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý, a proto jej v celém rozsahu převzal. Závěr uvedeného posudku posudkové komise nezpochybnili u jednání soudu ani účastníci řízení.

[11] Soud s ohledem na výše uvedené vzal za prokázané, že u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nadále bez přerušení dochází k poklesu pracovní schopnosti v míře 40 %, což zakládá invaliditu prvního stupně. Soud již jen opakuje, že neměl důvod zpochybňovat erudici posudkové komise a při vyhodnocování úplnosti a přesvědčivosti posudku přihlédl k tomu, že posudková komise pro hodnocení zdravotního stavu s ohledem na rozporné výsledky v plicních nálezech žalobce nechala nově na odd. funkční diagnostiky vyšetřit a zdravotní stav hodnotila na základě takto získaných údajů. Posudek posudkové komise MPSV považuje soud z pohledu posudkového hodnocení za zcela objektivní.

[12] Podle ust. § 38 zdp pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

[13] Podle ust. § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.* Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 35 %, což u žalobce prokázáno bylo, je nutno žalobce považovat za invalidního prvního stupně.

[14] S ohledem na výše uvedené, kdy v soudním řízení byl prokázán jiný skutkový stav oproti správnímu řízení před žalovanou, soud uznal důvodnost žaloby. Nicméně soud musí dále zdůraznit, že nejenom odlišné hodnocení invalidity posudkovou komisí MPSV oproti lékařům OSSZ a žalované je důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí. Žalovaná své řízení zatížila i další vadou řízení, jestliže nerozhodla o žalobcově žádosti o zvýšení invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Řízení o změnu výše invalidního důchodu bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 23.3.2016, ve které žalobce tvrdil, že došlo ke zhoršení zdravotního stavu. K této žádosti byl vypracován posudek OSSZ Ostrava ze dne 10.5.2016. Žalovaná však o této žádosti vůbec nerozhodla a naopak reagovala tak, že uvedený posudek vzala za rozhodující důkaz pro odnětí invalidního důchodu, což realizovala rozhodnutím ze dne 23.5.2016. Podle ust. § 81 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. *řízení o změně poskytování nebo výše již přiznané dávky důchodového pojištění se zahajuje na základě písemné žádosti nebo z moci úřední orgánem, který je příslušný k rozhodnutí o této změně, není-li stanoveno jinak.* Žalobce svou žádostí ze dne 23.3.2016 vytýčil předmět řízení a žalovaná tak byla povinna o této žádosti rozhodnout. Dospěla-li k závěru, že posudek lékaře OSSZ Ostrava ze dne 10.5.2016 je přesvědčivý, byla v první řadě povinna žádost ze dne 23.3.2016 zamítnout. Žalovaná však žádost žalobce ze dne 23.3.2016 ignorovala a aniž o ní rozhodla, zahájila řízení o odnětí invalidního důchodu z moci úřední. Takový postup je nejen v rozporu s principy správního řádu, ale konkrétně i s ust. § 81 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.

[15] S ohledem na uvedené, soud žalobě vyhověl, přičemž při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vycházel z ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), tzn. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů. Napadené rozhodnutí soud zrušil pro vady řízení dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s., neboť žalovaná ve správním řízení nezjistila jednak správně skutkový stav a jednak pro vadu řízení uvedenou v odstavci 14 tohoto rozsudku. Soud věc vrátil žalované k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s.ř.s. Žalovaná v dalším řízení znovu rozhodne o nároku na invalidní důchod, přičemž bude vycházet z právního názoru soudu, že žalobce je nadále bez přerušení invalidní v prvním stupni.

[16] Výrok II. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšný žalobce se u jednání soudu výslovně vzdal nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 12. dubna 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně